

Feladó:

Varju László
országgyűlési képviselő

ORSZÁGGYŰLÉS
ELNÖKI TITKÁRSÁG

Érkezett: 2019 FEBR 19

Cím:

Országgyűlés

Iktatószám: OE-41/257-1/2019

dr. Kövér László
Országgyűlés Elnökén keresztül

Melléklet: — darab

részére

Tisztelt Országgyűlés, Tisztelt Elnök Úr!

Alulírott Varju László, a MEB-41/29-1/2019. számon képviselői tiszteletdíjam csökkentéséről meghozott döntéssel kapcsolatosan az Ogytv.51/A. § (9) és (12) bekezdése alapján határidőben az alábbi

kérelmet

terjesztem a Tisztelt Országgyűlés, Tisztelt Elnök Úr elé.

A Mentelmi Bizottság megvizsgálta az OE-41/792-1/2018. számú házelnöki döntés hatályon kívül helyezésére vonatkozó kérelmemben előadott érveimet az alábbiak szerint:

1.)

... a véleménynyilvánításom eszközéül használt füttyszó és bekiabálás arányosnak tekinthető, semmiképpen nem eltúlzott. (...) Magatartásom a szabad véleménynyilvánítás körébe tartozó, melyet számomra az Alaptörvény IX. cikke is biztosít."

Ezzel összefüggésben a Bizottság azt „állapította meg”, hogy álláspontja szerint a „füttyszó és bekiabálás” túllépte a képviselői beszédjog kereteit.

A beszédjog alapja a képviselői szólásszabadság, melyet minden más magyar állampolgárhoz hasonlóan az Alaptörvény biztosít a számomra.

Alaptörvény IX. cikk

(1) Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.

A parlamenti képviselő véleménynyilvánításhoz való joga értelemszerűen nem szorítható kizárólag a „beszédjogra”, tekintettel arra, hogy ez az alapvető jog – az Alaptörvényben rögzített korlátozások mellett- egy lényegesen szélesebb körű jog. Hivatkoznék továbbá arra, hogy alapjog kizárólag a „szükségesség és az arányosság”

tesztjének alkalmazásával korlátozható, így a véleménynyilvánításhoz való jog beszédjogként történő szűkítő értelmezése jogállami keretek között nem értelmezhető.

A Bizottság ekörben kifejtett érvelése értelmezhetetlen, tekintettel arra, hogy én nem a felszólalással, a parlamenti vitával kapcsolatos jogom sérelmére hivatkoztam, hanem a politikai véleménynyilvánításom szabadságára.

Mindezekre tekintettel fenntartom a korábbi kérelmemben kifejtetteket, melyszerint :

A napirend elfogadásának jogellenes volta ellen az ellenzéki képviselőknek a véleményük kifejtésére nem maradt más eszköze, mint a figyelemfelhívásnak az ülésen alkalmazott módja.

A parlamenti többség által az erőfölényét kihasználva, az ellenzék jogszerű indítványait figyelmen kívül hagyó jogsértésével szemben a véleménynyilvánításom eszközüül használt füttyszó és bekiabálás arányosnak tekinthető.

Mindezekre tekintettel tehát semmiképpen nem nevezhető eltúlzottnak, illetve az Országgyűlés tekintélyét súlyosan csorbítóknak, amennyiben annak a napirend módosítással összefüggő oksági kapcsolatát is megvizsgáljuk.

Álláspontom szerint tehát a 2018. december 10-i napon az Országgyűlésben tanúsított magatartásom a szabad véleménynyilvánítás körébe tartozó, melyet számomra az Alaptörvény IX. cikke is biztosít.

2.)

A Bizottság továbbá „megvizsgálta” azt az érveket, hogy az általam választott eszköz a vélt cél elérésére alkalmatlan, tekintettel arra, hogy tiltakozásom ellenére az Országgyűlés a napirendet elfogadta.

Ezzel összefüggésben a Bizottságnak az az álláspontja, hogy *a magatartás rendzavarásra alkalmas jellege nem a lehetséges eredmény tényleges megvalósulásától függ.*”

A Házelnök döntésének indoklása rögzíti, hogy képviselőtársaimmal a 2018. december 10.-i ülésén tanúsított magatartásunkkal zavartuk, akadályoztuk az Országgyűlés munkáját, mely cselekményünknek célja a napirend elfogadásának megghiúsítása volt.

Ezzel a megállapítással összefüggésben fejtettem ki álláspontomat, mely szerint a „*döntés hivatkozott megállapítása egyfelől egy feltételezés, mely a szándékom vonatkozásában olyan állítást tesz, mellyel összefüggésben személyes nyilatkozatomra nem tartott igényt.*

Határozott álláspontom szerint a döntés alapjául szolgáló előterjesztés szubjektív állítása alkalmatlan arra, hogy a szándékom, illetve a célom megállapítása vonatkozásában megalapozott következtetés levonható lehessen.

Ebben a körben hivatkoznék továbbá arra a tényre, hogy ha a célomra vonatkozó, a döntésben szereplő, megalapozatlan feltételezés valós lenne is, az általam választott eszköz a vélt cél elérésére alkalmatlan, tekintettel arra, hogy tiltakozásom ellenére az Országgyűlés a napirendet elfogadta.”

Fentiek alapján tehát az állapítható meg, hogy a Bizottság – a döntése indoklásában szerelőkkel ellentétben – a korábbi kérelmemben kifejtetteket érdemben nem vizsgálta

meg, hiszen ebben az esetben szükségszerűen tartalmaznia kellene az indokolásnak a célokkal kapcsolatos döntésben szereplő egyoldalú megállapítás vizsgálatát.

Általánosságban továbbá értelmezhetetlen a Bizottság bármely, a kérelmemmel kapcsolatos „megállapítása” (pl.: megalapozatlannak találta, a bizottság rá kíván mutatni, a bizottság szükségesnek tartotta, stb.) tekintettel a bizottsági ülésen megszületett döntés 3-3 szavazati arányára.

Álláspontom szerint a bizottság a vonatkozó eljárási szabályok alapján nem arról döntött, hogy a kérelmemet „elutasítja”, hanem arról, hogy annak nem ad hely, vagy másképpen fogalmazva az nem vezetett eredményre.

A bizottsági ülésen nem nyertek többséget sem a kérelmemnek helyt adó szavazatok, sem pedig az azzal ellentétesek, így a bizottsági döntés kizárólag azt a tényt tartalmazhatná, hogy a Bizottság nem ad helyt a döntésemnek.

Súlyosan jogsértő tehát, - tekintettel arra, hogy nem alakult ki többségi álláspont - hogy az indokolás nem tartalmazza legalább olyan terjedelemben a kérelmem mellett felhozott érveket, mint „bizottsági álláspontot”, mint az ellenérveket.

Fentiekre és a korábbi kérelmemben, illetve a bizottsági ülésen személyesen előadottakra tekintettel kérem, hogy az Országgyűlés az OE-41/792-1/2018.számon a képviselői tiszteletdíjam csökkentéséről szóló döntését helyezze hatályon kívül.

Budapest, 2019. február 19.

Tisztelettel,

Varju László